

2010 JÚN 4

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

2010 -09- 2 5

Fővárosi Ítéltábla
4.Pkf.25.621/2010/2.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Bárdos Rita ügyvéd (1012 Budapest, Logodi utca 3.) által képviselt **Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége** (1133 Budapest, Gogol utca 28.) felperesnek, Máthéné dr. Bertók Judit jogtanácsos (1068 Budapest, Benczúr utca 41.) által képviselt **Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája** (1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 27/A.) alperes ellen, határozat megtámadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. január 8. napján kelt, 29.P.25.887/2009/I-II. számú végzése ellen, az alperes részéről 2. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 5.000 (ötezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes keresetében az alperesi társadalmi szervezet a felperest tagjai közül kizáró határozatának megsemmisítését, valamint a támadott határozat végrehajtásának felfüggesztését kérte. A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelme indokául előadta, hogy a határozat végrehajtása a felperesi szakszervezeti tagok súlyos érdeksérelmével járna, az a tagok széles körét érintené, figyelemmel arra, hogy a felperes kizárása folytán résztvevők az alperesi Liga szerveiben megszűnnek.

Az elsőfokú bíróság az alperes tanácsának 2009. szeptember 24. napján meghozott, a felperest kizáró határozatának végrehajtását az első fokú ítélet meghozataláig az Etv. 10. § (2) bekezdése alapján felfüggesztette. A végzés indokolása szerint a jelen per tárgyként szolgáló kizáró határozat végrehajtása, az abban foglalt szankció jellegére tekintettel, a felperes vonatkozásában súlyos joghátrányt tartalmaz. Utalt arra, hogy a felperes keresetében valószínűsítette, hogy tagjainak létszáma több mint 30.000 fő, ezért a döntés felülvizsgálata idejére célszerű, hogy ne álljon elő olyan helyzet, amely utóbb a per eredményétől függetlenül visszafordíthatatlan lenne.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen az alperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatásával a felperes által támadott alperesi határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmének elutasítását indítványozta. Kérelme indokául előadta: az elsőfokú bíróság kizárólag a felperes állítása alapján jutott arra a következtetésre, hogy a kizárását kimondó határozat természetes személyek igen széles körére hátrányos jogkövetkezményekkel jár. Sérelmezte, hogy a bíróság a súlyos érdeksérelem fennállását a társadalmi szervezet működése szempontjából nem vizsgálta. Előadása szerint a felperes 9

Fővárosi Ítéltábla

2

4.Pkf.25.621/2010/2.

önálló jogi személyiséggel rendelkező tagszervezetből álló szakszervezeti szövetség. A felperes 3 tagszervezete - melyek taglétszáma kb. 10.000 fő - a felperes kizárása előtt úgy nyilatkozott, hogy nem kíván részt venni az alperes tevékenységében. Utalt arra, hogy korábban közvetlenül megkereste a felperes valamennyi tagszervezetét, és javasolta számukra a jogfolytonos, közvetlen tagság lehetőségét az alperesi szervezetben, mellyel 3 tagszervezet - taglétszámuk kb. 21.000 fő - élni kívánt: felvételüket követően már nem a felperes útján, hanem közvetlenül vettek részt az alperes tevékenységében. A fennmaradó további 3 szervezet - mely összesen alig több mint 1.000 tagot képvisel - részére is nyitva áll a lehetőség, hogy közvetlenül az alperes tagjai legyenek. Így a felperes egyetlen szakszervezeti tagja számára sem okoz joghátrányt a kizárást kimondó határozat, ezért ezen okból indokolatlan a végrehajtás felfüggesztése. Kiemelte, hogy az alperes működésében súlyos zavart okozna, ha a felperes kizárása ellenére is változatlanul gyakorolhatná a tagsági jogait az érdemi bírósági határozat meghozataláig. Álláspontja szerint a felperes kizárását kimondó határozat végrehajtásának felfüggesztése az alperes 110.000 tagja részére okozna jelentős érdeksérelmet és a támadott végzés következtében ellehetetlenedne az alperes alapszabály szerinti működése is. Kérte figyelembe venni, hogy a keresettel támadott határozat meghozatala és a felfüggesztésre vonatkozó bírósági döntés között mennyi idő telt el.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte. Megítélése szerint téves azon alperesi állítás, miszerint a felperes mintegy 32.000 fő taglétszámából csupán 1.000 fő az, aki jelenleg nincs képviselve a Ligában. Számítása szerint ténylegesen mind a mai napig mintegy 22.000 főt érint hátrányosan a támadott határozat. Felhívta a figyelmet, hogy a felperes kizárásáról szóló döntés osztotta meg a felperes tagságát. Tévesnek találta a határozat meghozatala óta eltelt idő nagyságára történő alperesi hivatkozást.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10. § (1) bekezdése értelmében a társadalmi szervezet valamely szervének törvényt sértő határozatát bármely tag – a tudomásra jutástól számított 30 napon belül – a bíróság előtt megtámadhatja. A (2) bekezdés szerint a határozat megtámadása a határozat végrehajtását nem gátolja, a bíróság azonban indokolt esetben a végrehajtást felfüggesztheti.

Az idézett jogszabályhely értelmében a társadalmi szervezetek határozatának felülvizsgálata iránt indult perekben a határozat végrehajtásának felfüggesztésére csak kivételes jelleggel kerülhet sor a bíróság részéről, amennyiben a sérelmezett határozat végrehajtása súlyos érdeksérelmet eredményezne a pert indító tag, illetve az alperes működése szempontjából.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, miszerint a keresettel támadott alperesi határozat a felperes tagsága szempontjából olyan súlyos érdeksérelmet eredményezne, amely indokolja a határozat végrehajtásának felfüggesztését. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a több mint ezer tagot tömörítő és Liga tagsággal nem rendelkező három szakszervezet számára a jogerős döntés előtt joghátrányt okozhat a kizárást kimondó határozat, ezért ezen okból is indokolt a végrehajtás felfüggesztése. Az alperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan konkrét hátrányt, amely az alperest érheti a kizáró határozat felfüggesztésével összefüggésben; így a

Fővárosi Ítéltábla
4.Pkf.25.621/2010/2.

3

Fővárosi Ítéltábla ezen alperesi érvelést figyelembe venni nem tudta. A jelen esetben a másodfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a keresettel támadott határozat meghozatala és annak bíróság általi felfüggesztése között mennyi idő telt el, ezért kizárólag azt mérlegelte, hogy a felfüggesztés, vagy annak megszüntetése okozhat-e nagyobb hátrányt. Ez felel meg a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatának is.

Mіндеzekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259. §-a szerint irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes fellebbezési eljárási perköltségének megfizetésére.

Budapest, 2010. május 13.

Dr. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna
Dankó Zsuzsanna
írnök